

NADBISKUPIJA ZAGREBAČKA
RKT. ŽUPA SV. ANTUNA PADOVANSKOG

HR – 10000 Zagreb, Sveti Duh 31

tel. 01/3771-555, fax: 01/3757-675

www.sv-antun.hr e-mail: zupa.sv-antun@zg-nadbiskupija.hr

POBOŽNOST „13 UTORAKA“
pred blagdan sv. Antuna Padovanskoga

PRVI UTORAK

Zagreb, 14. ožujka 2017.

Mons. Vlado Košić, biskup sisački

HOMILIJA

Draga braćo i sestre, štovatelji svetoga Antuna Padovanskog,

Ovaj prvi utorak, u pripravi za godišnju proslavu blagdana sv. Antuna Padovanskoga, slavimo u korizmi.

Čuli smo Riječ Božju, čitanja:

Iz Knjige proroka Izaije (Iz 1, 10.16-20) Gospodin po proroku poziva grješnike, koje simboliziraju „glavari sodomski i narod gomorski: „Operite se, očistite, uklonite mi s očiju djela opaka, prestanite zlo činiti! Učite se dobro činiti: pravdu tražite, ugnjetenom pritecite u pomoć, siroti pomozite do pravde, za udovu se zauzmite.“ Bog obećaje oprostjenje grijeha onima koji se obrate od zla puta: „Budu li vam grijesi kao grimiz, pobijeljet će poput snijega; kao purpur budu li crveni, postat će kao vuna.“

Iz knjige „Propovijedi /Sermones“ svetoga Antuna Padovanskoga promotrit ćemo kako je on propovijedao i tumačio – u korizmeno vrijeme – Riječ Božju i prenosio poruku vjernicima.

Korizma je vrijeme u kojem je prikladno činiti pokoru. Sv. Antun kaže u propovijedi za Pepelnicu ovo: „Naposlijetku, došlo je vrijeme korizme ustanovljene od Crkve, kako bi grješnici okajali i spasili duše. U korizmi se pripravlja milost kajanja koja sada duhovno kuca na vrata. Ako budeš htio, otvorit ćeš joj i primiti je, a ona će večerati s tobom i ti s njome. Tada će početi prekrasno svirati truba. Truba je ispovijed skrušenog grješnika.“ (Sv. Antun P., Propovijedi. Korizmeno i vazmeno vrijeme, HKD sv. Jeronima, 2003., str. 54). Tako govori sv. Antun.

U Evanđelju po Mateju (Mt 23, 1-12) Gospodin govori svojim učenicima o pismoznancima i farizejima: »Vole pročelja na gozbama, prva sjedala u sinagogama,

pozdrave na trgovima i da ih ljudi zovu 'Rabbi'. Vi pak ne dajte se zvati 'Rabbi' jer jedan je učitelj vaš, a svi vi ste braća. Ni ocem ne zovite nikoga na zemlji jer jedan je Otac vaš – onaj na nebesima. I ne dajte da vas vođama zovu jer jedan je vaš vođa – Krist. Najveći među vama neka vam bude poslužitelj. Tko se god uzvisuje, bit će ponižen, a tko se ponizuje, bit će uzvišen.« Ovdje je Isus dao najljepši naziv nama kršćanima: braća.

Sveti Antun bio je vrsni poznavatelj Svetog pisma, dapače znameniti propovjednik Riječi Božje, njezin tumač i zato ga je papa već godinu dana nakon smrti proglasio svetim: 13. lipnja 1231. je umro u Arcelli kod Padove u svojoj 36. godini, a već u svibnju 1232. godine uvrstio ga je papa Grgur IX. među svece katoličke Crkve, a papa Pio XII. proglasio ga je crkvenim naučiteljem, nazvavši ga „Evandeoskim naučiteljem“.

Kad sv. Antun govori o kajanju, koje je nužno za obraćenje i dobru ispovijed, kaže: „*Kakvo mora biti kajanje govori nam Prorok: 'Žrtva Bogu duh je raskajan; srce raskajano, ponizno, Bože, nećeš prezreti' (Ps 51,19). U tome stihu uočavamo četiri stvari: žaljenje raskajanoga srca zbog grijeha, pomirenje grješnika, opće kajanje svih grješnika, stalno unizivanje pokajanoga grješnika. Stoga kaže: 'Pokajnikov je duh, raskajan i skrušen zbog grijeha koji su poput oštrog trnja, žrtva Bogu koja grješnika pomiruje s Bogom.*

A budući da kajanje mora biti sveopće, dodaje: 'skrušeno srce'. Uočavamo da ne kaže samo pokajano, već raskajano. Grješnik mora imati 'pokajano' i 'raskajano' srce: pokajano jer mora biti skrhanom maljem kajanja; mač boli ga dijeli na brojne komadiće, svaki komadić za smrtni grijeh, te grješnik plače u boli, raskajava se u plaču i žalosti što je zbog počinjena smrtnog grijeha izgubio sav svijet i sve što se u njemu nalazi. Naime, smrtnim grijehom izgubio je Sina Božjega, najdostojnijega, najdražega i najdragocjenijega od svega stvořenoga. Raskajano pak – kako bi se satirao zbog počinjenih grijeha, grijeha propusta i grijeha zbog zaborava.

*Budući da je savršenstvo svakog dobra **poniznost**, za četvrti i posljednji post rečeno je: 'srce raskajano, ponizno, Bože, nećeš prezreti'. Štoviše, kaže Izaija: 'Jer ovako govori Višnji i Uzvišeni, koji vječno stoluje i ime mu je Sveti: U prebivalištu visokom i svetom stolujem, ali ja sam i s potlačenim i poniženim, da oživim duh smjernih, da oživim srca skrušenih' (Iz 57,15). O Božja dobroto! O dostojanstvo pokajnika! Onaj koji vječno stoluje, prebiva i u srcima poniznih i u duhu pokajnika! Svojstvo uistinu skrušena srca je da se u svemu ponizi i da se smatra 'mrtvim psom, običnom buhom' (1 Sam 24,15)“ (ib., str. 63). Tako propovijeda o kajanju zbog grijeha i potrebi poniznosti sv. Antun.*

Također, današnje Evandjelje donosi Isusov poziv na poniznost, o kojoj s toliko žara govori sv. Antun. Isus naime kaže kako se ne smijemo dati nazivati ni učiteljem /rabbi, ni ocem, ni vođom, jer – svi smo braća! Kako je to utješna riječ i poziv da ne nazivamo jedni druge nikako drukčije, ni ocem ni velečasnim ni prečasnim, ni

preuzvišenim, nego – braćom i sestrama! I dodaje: „Najveći među vama neka vam bude poslužitelj. Tko se god uzvisuje, bit će ponižen, a tko se ponizuje, bit će uzvišen.“

Poniznost je osobita krepost koju trebamo njegovati i vježbati u korizmi jer jedino ponizna duša nalazi put obraćenja i pomirenja s Bogom i s ljudima. Molimo za to zagovor i sv. Antuna, koji je svim žarom naučavao Kristovo Evandjelje, koji se s velikim žarom i energijom borio protiv krivovjernih nauka te mu je to pribavilo čak naziv »malj heretika«. Premda nam to može izgledati neobično, to samo govori o tome kakva je duha bio sv. Antun. On nije znao za „da i ne“, nego samo za „da!“ i samo za „ne!“. Poput našeg blaženog Alojzija Stepinca koji je jednom rekao: „Ili jesmo ili nismo!“, što znači da se trebamo opredijeliti za Krista i za dobro i to svom snagom slijediti, tu odluku provoditi u život, ne kolebajući se i stalno se vraćati, nego kad se jednom krene, ne treba se više okretati natrag, nego ustrajati u poniznom nasljedovanju Krista!

Molimo svetog Antuna za tu nedvosmislenost, za potpuno prijanjanje uz Gospodina, za beskompromisno nasljedovanje Krista i naviještanje životom Radosne vijesti.

Sv. Antun je rekao: „*Onaj tko je pun Duha Svetoga govori drugim jezicima. Drugi su jezici razna svjedočanstva što ih možemo dati Kristu, kao poniznost, siromaštvo, strpljenje i poslušnost: a tim 'jezicima' govorimo onda kada drugima iskazujemo te krjeposti koje održavamo u sebi. Jezik je živ kada govori djelima. Zaklinjem vas: neka prestanu riječi, a neka govore djela! Puni smo riječima, ali prazni djelima te nas je zato Gospodin prokleo, jer je prokleo smokvu na kojoj nije našao ništa osim lišća. (usp. Mt 21,19)*“ (ib., str. 360). A kako mi često govorimo prazne i posve besadržajne riječi! Sv. Antun nas uči da je bolje šutjeti, ako nemamo što reći životom, ako naš život govori drukčije negoli riječi. Jer riječi nisu dovoljne ako nisu utjelovljene, ako nisu u životu ostvarene.

Molimo i zato našeg sveca, zaštitnika ove crkve i zagovornika kome se često utječu toliki vjernici diljem svijeta, da nam isprosi dosljednost, vjerodostojnost, da naš kršćanski život ne bude samo deklarativan, nego konkretan i stvaran.

Ovih dana se ponovno u javnosti govori o potrebi da nedjelja doista u našem hrvatskom društvu bude dan u koji se ne radi, dan za obitelj, za sebe i za Boga. Kako će to biti ako oni, koji se nazivaju kršćanima, jedno govore a drugo rade? Kako je moguće biti vjernik, a svojim ponašanjem gaziti prava radnika na neradnu nedjelju? A to se može dokazati samo tako da se i riječima zalažemo za ukidanje rada trgovina nedjeljom, ali još više i tako da sami ne odlazimo nedjeljom u trgovine! I to nikada, a ne samo u korizmi! Ili nam je lakše i komotnije da to prepustimo državi, a budući da to ona nije uredila, koristimo priliku da i mi koji puta odemo u trgovine kupiti ovo ili ono i nedjeljom? No, trebali bismo razmišljati o radnicima, a osobito o onim radnicama

koje su majke, supruge i koje nisu za taj prekovremeni posao plaćene, da i one imaju pravo na odmor, da i one trebaju predah i zajedništvo u svojoj obitelji.

Na kraju ćemo uputiti molitvu – koja se nalazi u molitvenicima za prvi utorak svetom Antunu, u kojoj molimo njegovu zaštitu za tjelesni i ovaj zemaljski život, ali još više za duhovni i onaj nebeski život u koji se svi nadamo doći:

Molitva sv. Antunu za prvi utorak

Sveti Ante, pobjedniče smrti, koji si po moćnom zagovoru kod Boga mnogima tjelesno mrtvima vratio život tijela, a još više duhovno mrtvima, život duše vratio: sačuvaj moje tijelo, moćnim svojim zaslugama i zagovorom od prijeke i zle smrti, dušu od vječne smrti, da Isus moj jedini život, u meni nikada ne umre. O sveti oče, kako velike opasnosti čekaju me u posljednjoj borbi, kad me boli smrti obuzmu i pakao protiv mene nasrne. Tu mi budi u pomoći i učini svojim zagovorom da Isus utočiste svih koji umiru i njegova sveta Majka budu sa mnom da njihovom pomoći u vječni mir uđem.

Smiluj se sv. Ante i dušama umrlih, osobito mojih poznanika i rođaka, koji se još nalaze u čistilištu. Moli za njih da što prije postignu vječno radost u nebu. Amen.